

20 frz. Lehnwörter beziehen sich auf kulturelle Gegebenheiten wie Bauten (*Erker, Fort, Fries, Mine, Möbel, Nische, Rampe*), Esswaren (*Droge, Sekt, Soße, Suppe* – letzteres wahrscheinlich ein Rückwanderer), *Droge* (ursprünglich ein nl. Wort), Personen (*Dame, Onkel, Tante, Papa, Mama, Chef*), Kulturelles (*Brosche, Nippsache, Puder, modern, Rang*). Die soeben erwähnten Wörter *Fort, Rampe* und auch *Rang* sind ebenfalls militärische Ausdrücke; dazu gehören auch die Wörter für Ränge wie *Leutnant, Major, General* und Einheiten wie *Kolonne, Kompanie, Regiment, Division, Armee*. Ihre Mehrsilbigkeit ist nicht aus Zufall entstanden; sie dient der Klarheit und ihre Übernahme spiegelt die gewaltige militärische Überlegenheit Frankreichs vom 17. bis zum 19. Jahrhundert. An Gerätenamen erscheinen *Dusche, Fräse, Lupe, Sonde*. Am auffälligsten ist jedoch die Übernahme der Ausdrücke für Kleidungsstücke wie *Bluse, Jacke, Robe, Rüsche, Schärpe, Tresse, Weste, Plüsch, Samt, Mode*, von denen manche einen längeren Weg zurückgelegt haben.

Dasselbe Bild ergibt sich, wenn man die frz. Lehnwörter nach dem Zeitpunkt ihres ersten Auftretens ordnet – soweit das möglich ist. Da zeigt sich, dass von 81 herangezogenen Wörtern 30 % 1600-1699, 33 % 1700-1799 und 15 % 1800-1899 zum ersten Mal auftauchen.

Zusammenfassung:

Aus den romanischen Sprachen sind Ausdrücke des Kulturlebens, der Mode und des Handels ins Deutsche aufgenommen worden. An den Lehnwörtern – im Gegensatz zu den Fremdwörtern – zeigt sich der Grad des Zusammenlebens zwischen den Völkern und die Art ihrer Beziehungen. Das Italienische und das Pikardische, mit dem Niederländischen als häufiger Vermittler, wurden herangezogen und dem Lehnwortschatz aus dem Französischen gegenübergestellt, das stärker durch seine kulturellen Errungenschaften auf das Deutsche gewirkt hat. Die Gliederung der Lehnwörter nach Bedeutungsgruppen, nach dem Zeitpunkt der Übernahme, nach dem Verwandtschaftsgrad der Sprachen (Niederländisch und Deutsch) und ihre zahlenmäßige Aufschlüsselung ermöglicht eine nähere Bestimmung der Beziehungen zwischen zwei Sprachen – aber nicht unbedingt zwischen zwei Völkern. Man sollte einmal unter ähnlichen Aspekten den slavischen Lehnwortschatz im Deutschen und auch einmal die Lehnwörter zwischen den verschiedenen slavischen Sprachen heranziehen.

Bibliographie

Barnhart R. K. ed. Chambers Dictionary of Etymology/ R. K. Barnhart. – New York: Chambers, 2006. – 1984 p. *Bloch O., von Wartburg W.* Dictionnaire étymologique de la langue française / O. Bloch, W. von Wartburg. – Paris : PUF, 1986. – 651 S. *Bluhme H.* Etymologisches Wörterbuch des deutschen Grundwortschatzes / H. Bluhme. – München: Lincom, 2005. – 650 S. *Drosdowski G.* ed. Duden Etymologie. – Mannheim: Dudenverlag, 1989. – 960 S. *Oppenheimer S.* The Origins of the British/S. Oppenheimer. – London: Robinson, 2007. – 534 p. *Pfeiffer W.* ed. Etymologisches Wörterbuch des Deutschen. – München: dtv, 1995. – 520 S. *Vennemann T.* Etymologische Beziehungen im Alten Europa/ Der GinkgoBaum: Germanistisches Jahrbuch für Nordeuropa 13, chapter 7. – Helsinki : Europa Vasconica - Europa Semitica, 1995. – 39-115 S. *Walter H., Walter G.* Dictionnaire des mots d'origine étrangère. – Paris : Larousse, 1998. – 427 p.

УДК 81'25:81'373

БОНДАРЄВА Н.В.

(Севастопольський національний університет ядерної енергії та промисловості)

МОТИВИ БАГАТСТВА ТА БІДНОСТІ В БРИТАНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ XVIII СТОЛІТТЯ: ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ

У статті розглядається специфіка трактування мотивів багатства та бідності в британській літературі та культурі XVIII століття. За допомогою передперекладацького аналізу автор висвітлює засоби реалізації цих мотивів у британській поезії. Результати цього аналізу дають підстави для визначення перекладацьких стратегій під час відтворення мотивів багатства та бідності у поетичних текстах.

Ключові слова: мотиви багатства та бідності, поезія, переклад

Бондарева Н.В. Мотивы богатства и бедности в британской поэзии XVIII века: переводческий аспект. В статье рассматривается специфика трактовки мотивов богатства и бедности в британской литературе и культуре XVIII века. С помощью предпереводческого анализа автор показывает способы реализации этих мотивов в британской поэзии. В результате такого анализа автор определяет переводческие стратегии при воссоздании мотивов богатства и бедности в поэтических текстах.

Ключевые слова: мотивы богатства и бедности, поэзия, перевод

Bondarjeva N.V. Motifs of Wealth and Poverty in British Poetry of XVIII Century: Translation Aspects. The paper gives an insight into specific character of wealth and poverty motifs interpretation in British literature and culture of the XVIII century. By means of pre-translating analysis the author shows the realization ways of these motifs in British poetry. Some translation strategies of wealth and poverty motifs reproduction in poetic texts are determined in this article.

Key words: motifs of wealth and poverty, poetry, translation

Упродовж усієї історії людства про багатих і бідних складали казки та писали романи. У суспільстві завжди існували ці два класи, але на питання багатства та бідності завжди дивилися філософськи, не знаходячи відповідь на питання, чи являється багатство благом або, навпаки, джерелом зла у нашому світі. У різні епохи багатство та його джерела трактувалися по-різному, що відображалося в культурі і, відповідно, в літературі. Перекладаючи твори літератури, перекладачеві важливо бути культурним посередником і, відтворюючи мотиви багатства та бідності, враховувати особливості їх розуміння представниками тієї або іншої епохи.

Метою цієї статті є виявлення специфічних труднощів та можливостей відтворення мотивів багатства та бідності під час перекладу британської поезії XVIII ст. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних **завдань**: 1) виявити специфіку трактування мотивів багатства та бідності в літературі та культурі британського Просвітництва; 2) провести передперекладацький аналіз поетичного тексту; 3) на підставі отриманих результатів обґрунтувати перекладацькі ресурси та обмеження під час відтворення вищевказаних мотивів у процесі перекладу.

Об'єктом дослідження є мотиви багатства та бідності. **Предмет** дослідження – особливості їх трактування в поетичному тексті британської літератури XVIII ст. Як ілюстративний матеріал використовувався твір Роберта Бернса «Чесна бідність».

Поняття «мотив» було вперше визначене в «Музичному словнику» С. де Бросара в 1703 р. і введене в літературний обіг Й.В.Гете в 1796-1797 рр. Великий внесок у теоретичну розробку цього поняття зробили О.Веселовський, Б.Томашевський, Б.Гаспаров, Б.Пугілов, І.Силантьєв, Т.Кушнірова та ін. Водночас наразі не існує єдності у розумінні поняття «мотив», що засвідчують як праці дослідників, так і сучасні літературознавчі словники та довідники. Слідом за Кушніровою Т.В. ми розуміємо мотив як «формально-змістову одиницю твору (або творів), що є складником фабули і рушієм сюжету, засобом розкриття художнього образу і втілення ідейно-естетичного задуму митця» [Кушнірова 2005, с. 5]. Мотив як семантична одиниця тісно пов'язаний з тематикою літературного твору, однак тема – набагато ширше поняття, а мотиви фактично реалізують тему через певні складові. Порівняно з темою, що є відносно постійною величиною, мотив є надзвичайно гнучкою в художньому смислі категорією, адже він здатен видозмінюватися, трансформуватися, поєднуватися з іншими мотивами твору. Мотив визначає сюжетні колізії, динамізує їх, зумовлює розвиток подій. Разом з тим мотив організовує не тільки сюжет, а й усю структуру художнього твору, поряд з іншими компонентами бере участь у створенні цілісної картини художнього світу. Тому, крім сюжетотвірної, мотив виконує структуротвірну функцію в художньому творі.

Тема багатства та бідності цікавила людей у всі часи та епохи. Проте до середини XVIII століття самого поняття «бідність» не існувало. Суспільство складалося або з дуже багатих, або з безпросвітно убогих – урівноважуючої середини практично не було. Як стан бідність існувала споконвіку, але вважалася цілком звичайним явищем, властивим переважній більшості населення. В азіатських, античних та феодальних суспільствах поділ на багатих і бідних мало залежав від особистих здібностей людини: рівень потреб та можливості їх задовольняти залежали від станово-юридичного статусу індивідуума. В різних соціальних групах був різний спосіб життя, тому неможливість для низьких станів слідувати престижному способу життя вищих шарів сприймалася як звична норма життя.

XVIII ст., епоха Просвітництва, є епохою впливового загальнокультурного переходу від феодалізму до капіталізму. У капіталістичному ж суспільстві вперше виник контраст між юридичною рівністю всіх громадян і фактичною сильною економічною нерівністю. Тому неможливість для одних жити так, як живуть інші, сприймається як соціальна несправедливість.

Духовна течія Просвітництва зародилась в Англії. Завдяки історичним умовам просвітницький рух виразився в Англії раніше, ніж в інших країнах. Тут раніше відбулась емансипація інтелігентної буржуазії в культурному і політичному житті, що виявилось у формуванні ліберальних поглядів в суспільстві.

Ідеї громадянської рівності та особистої свободи опанували передусім третім прошарком, з середовища якого і вийшла більша частина гуманістів. Середній прошарок складався із заможної буржуазії та людей ліберальних професій. Вони мали капітали, професійні та наукові знання, загальні ідеї, духовні прагнення.

Змінилося і відношення до багатства/бідності. Якщо при феодалізмі багатство служило засобом досягнення та зміцнення суспільної могутності, то в буржуазному суспільстві саме багатство стає вирішальною соціальною силою. Середньовічному суспільству було не байдуже, в чому втілено багатство: в землі або в рухомості, в грошах. До різних видів власності, що знаходилися у володінні

представників різних прошарків, існувало неоднакове відношення в протилежність багатству буржуазії, природа якого вільна від станово-етичних оцінок.

«Багатство для феодала було знаряддям підтримки суспільного впливу, затвердження своєї честі» [Колодий 2011]. Саме по собі володіння багатством не давало йому ніякої поваги, навпаки, купець, що зберігає незліченні цінності і випускає зі своїх рук гроші тільки для того, щоб примножити їх в результаті комерційних або лихварських операцій, вселяв в середовищі феодалів різні емоції: заздрість, ненависть, презирство, страх, але тільки не повагу. Сеньйор же, що без ліку розтрачує здобич і доходи, навіть якщо він живе невідповідно до своїх статків, але влаштовує бенкети і роздає дарунки, заслуговував на усіялку повагу та славу.

У епоху ж Просвітництва нове поземельне дворянство та респектабельні торговці займалися мирним розвитком і законною торгівлею. Отримання вигоди кожним від використання власним багатством повинно було забезпечуватися правопорядком. Багатство комерційного класу росло за рахунок торгівлі, субсидій та позик. Адам Сміт, представник шотландського Просвітництва і видатний теоретик товарно-грошових відношень, вважав, що саме ринок звільнив людину від системи залежності при феодализмі. На його думку, люди виховують в собі почуття справедливості і виробляють навички цивілізованого спілкування, лише знаходячись один з одним в відносинах виробника та споживача. Інтерес просвітителів до економічної теорії відображав загальне підвищення престижу господарської діяльності.

Таким чином, багатство в епоху Просвітництва перестало бути лише знаком, що свідчить про доблесть, щедрість, широту натури сеньйора; знаком, який може реалізовуватись лише при демонстрації ним вказаних якостей. У творчості просвітників діяльність ремісника, промисловця, купця, взагалі будь-яка праця, що приносить дохід трудящому та користь його співгромадянам, – зайняття почесне. Розсудливість, чесність, працьовитість та великодушність – ось основні переваги позитивного героя просвітницького твору.

Кращі гуманістичні принципи епохи Просвітництва відобразились в усьому своєму блиску в творчості Бернса – чудового британського поета XVIII століття. «Його поезія, що органічно поєднала воедино традиції фольклору і старої письмової шотландської літератури з досвідом просвітницького реалізму та ідеями революційно-демократичного просвітництва кінця XVIII ст., повним голосом виражає суспільні та політичні симпатії поета» [История всемирной литературы 1988, с. 77].

Вірш «A man's a man for a'that» [Burns 1950, с. 423] («Чесна бідність») – один з найбільш різних викривальних віршів Бернса, створених в роки французької революції під враженням книги американського революційного публіциста Томаса Пейна «Права людини». Цей вірш, написаний на мотив народної пісні, отримав велике поширення в шотландському народі; його називали «Марсельезою простих людей».

Як відомо, заголовок художнього твору є «гранично стислим згортком цілого твору», який формує читацькі очікування [Кухаренко 2004, с. 97]. В оригіналі заголовок твору Р.Бернса, що є також його рефреном, звучить «A man's a man for a'that» («А людина все одно залишається людиною»). Ця фраза стала в Шотландії й Англії вираженням головної тези бойового, революційно-демократичного гуманізму Бернса.

У різних культурно-історичних картинах світу мотиви багатства та бідності осмислюються по-різному. Тому для адекватної інтерпретації ВТ важливо, як саме ці мотиви актуалізуються і як вони співвідносяться один з одним, а для адекватного перекладу не менш важливим є збереження цього співвідношення. Для цього доцільно скористатися методикою контекстуального аналізу на текстовому та гіпотекстовому рівнях, вдаючись до аналізу композиційного, хронотопного, характерологічного та лексико-семантичного контекстів.

Композиційний контекст. Вірш «A man's a man for a'that» написаний на мотив шотландської народної пісні. Але на відміну від народних пісень цей вірш Бернса має чіткий сюжет і динамічність. Традиційна строфа народних пісень – чотирирядковий та восьмирядковий вірш з рефреном або «хором». Цей твір Бернса є восьмирядковим віршем з рефреном «*For a' that, an' a' that*», що повторюється. Рефрен підкреслює основну думку пісні, він відрізняється від загальної будови пісні ритмом та структурою, завдяки чому легко сприймається провідна думка. У творі також багато звукових синкоп (випадіння певного звука): *an', a', e'er, o'*; повторів. Музичний та словесний ритми вірша взаємозбагачують і доповнюють один одного. Неодмінною особливістю цього вірша Бернса залишається легкість, граціозність, динамічність.

Хронотопний контекст. Вірш «A man's a man for a'that» є реалістичною сатирою сучасних авторів подій. Доповнюється воно романтичною мрією про майбутнє суспільство. У тексті вірша

відсутні вказівки на час подій, проте, одним з таких маркерів є реалія «*guinea*». Гінея – англійська золота монета, яка уперше була викарбувана в 1663 із золота, привезеного із Гвінеї (звідси назва), а з 1717 дорівнювала 21 шилінгу. У 1817 гінея була замінена золотим совереном. Таким чином, стає зрозуміло, що дія відбувається в XVIII столітті у Британії. Непрямим хронотопним маркером є також реалія «*belted knight*», оскільки саме в Європі існував цей дворянський почесний титул. Там же існував обряд оперізування лицаря мечем при його освяченні. Бернс цілком сприйняв оптимізм ідей Великої французької революції, не випадково вірш закінчується оптимістичною фразою «*It's coming yet for a' that, That Man to Man, the world o'er, Shall brothers be for a' that*» Хоча класова боротьба його часу безпосередньо у творчості Бернса не позначилася, але все-таки він її вітав захоплено як перетворення суспільного устрою.

Характерологічний контекст. Увесь вірш побудований на антитезі **багаті – бідні**. Поет протиставляє справжню гідність людей праці уявним заслугам вельмож і багатіїв. Кожним рядком свого твору Роберт Бернс стверджує безперечну моральну вищість бідняка над багатими неробами, оспівує його особисту гідність, доброту, людяність. Не випадково сама лексема *Poverty* написана із великої літери. Його ліричному герою, в якому можна розпізнати самого поета, ненависна соціальна нерівність, і це відображає просвітницький світогляд поета. Позитивному початку, що знайшло своє відображення в образі чесного бідняка *the honest man, tho' e'er sae poor* протистоїть негативний початок, який поет втілює в образах багатіїв, не говорячи безпосередньо про їх багатство, а називаючи їх титули *a prince, a marquis, duke*. При цьому читачеві, носію національної культури, ясно, що саме вони нічого не роблять і зневажають працю, не лише користуються багатствами, створеними чужою працею, а ще й розпоряджаються долею працівників.

У фінальній частині твору характерологічний контекст співвідноситься з універсальними категоріями, що відображають загальнолюдські цінності *Sense* і *Worth*, які персоніфікуються за допомогою капіталізації.

Лексичний контекст цього вірша характеризується широким використанням метафор: *Man's the gowd, pith o' sense*, епітетів *toils obscure, independent mind, honest man*. Опозиції *hamely fare – wine, hoddin grey – silks* посилюють антитезу вірша **багатство – бідність**, а використання просторічної лексики *fools, knaves* відносно багатіїв підкреслює просвітницькі погляди поета, адже саме епоха Просвітництва визнавала розум основною гідністю людини. Таку ж функцію виконує метафоричний вираз *The rank is but the guinea's stamp*. Усі титули є уявними заслугами вельмож, адже вони були отримані за кошти, нажиті за рахунок праці селян.

В той же час мотив багатства як такого не має негативної конотації у вірші, оскільки добробут, нажитий чесною працею, був ідеалом і самого автора і всієї епохи.

Таким чином, ми бачимо, що мотиви багатства та бідності реалізуються в усіх контекстах твору Роберта Бернса «*A man's a man for a' that*». Їх вичленення не може бути зведене тільки до їх лексичного прояву. З одного боку, мотиви багатства та бідності у вірші несуть найважливіше ідейне навантаження, а з іншого боку, вони допомагають вибудувувати сюжет і систему образів, тобто виконують сюжетно-образну функцію.

Відтворення мотивів багатства та бідності на текстовому і гіпотекстовому рівнях в усіх вищезгаданих контекстах ставить перед перекладачем певні завдання. Одне з основних завдань перекладача – відтворити дух оригіналу.

Досить точно відтворення поетичної композиції потрібне для передачі легкості, граціозності та динамічності, характерних для пісень Бернса взагалі і для цього твору зокрема. Важливо не замінити гнівний пристрасний голос поета голосом проповідника з благодійного товариства, що закликає до покірливої праці.

Що стосується хронотопного контексту, то хронотопними маркерами тут виступають реалії, завдання яких полягає в локалізації мотивів багатства та бідності, оскільки для адекватного відтворення вищезгаданих мотивів потрібне розуміння їх трактування як самим автором, так і представниками епохи, в якій він творив.

Відтворюючи мотиви багатства та бідності в характерологічному та лексичному контекстах важливо чітко передати провідну думку Бернса – справа не в титулах, а у високому розумінні і ясному погляді (тобто честі), які вищі над усе. Допускаються часткові відступи від оригіналу, коли йдеться про другорядні деталі. Художні образи в творі наділені життєвістю, правдивістю і гостротою, мотиви багатства та бідності метафоризуються і набувають знаковості. Це дає можливість перекладачеві використовувати контекстуальні відповідники різних видів.

Отже, передперекладацький аналіз твору Р.Бернса дозволяє зробити наступні **висновки**:

1) В епоху Просвітництва нецтво і заботони відносно можливості набути добробуту поступилися місцем світогляду заможної буржуазії, що мала капітали, а також професійні та наукові знання, які допомагали примножувати багатство. Марнотратство відносно багатства змінилося інтересами накопичення, природа багатства буржуазії стала вільна від станово-етичних оцінок.

2) Мотив багатства/бідності лейтмотивом проходить через увесь вірш Р.Бернса «A man for a'that», реалізуючись в усіх контекстах і відображаючи як просвітницькі погляди самого поета так і усієї епохи.

3) Для адекватного сприйняття читачем позиції автора відносно багатства/бідності перекладачеві потрібно як можна повніше передати лейтмотивну образність, зберігаючи при цьому поетичну композицію.

Перспективним є безпосередньо перекладацький аналіз творів Р.Бернса та інших авторів епохи Просвітництва з метою розкриття специфіки відтворення мотивів багатства та бідності.

Література

История всемирной литературы: В 8 томах / АН СССР; Ин-т мировой лит. им. А. М. Горького; Гл. редкол: Г. П. Бердников (гл. ред.), А. С. Бушмин, Ю. Б. Виппер (зам. гл. ред.), Д. С. Лихачев и др. — М.: Наука, 1983 — 1994. — Том 5. — 1988. — 784 с. *Колодий Н.А., Наумова С.А., Тихонова Г.Ю.* Культурологический практикум (тесты, задания, упражнения, тексты, комментарии к текстам) : Учебное пособие [Электронный ресурс] / Томский политехнический университет, 2011. — Режим доступа : <http://rudocs.exdat.com>. *Кухаренко В.А.* Интерпретация текста / В.А. Кухаренко. — Вінниця: Нова книга, 2004. — 272 с. *Кушнірова Т. В.* Система мотивів у художній прозі Андрія Платонова: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філолог. наук : спец. 10.01.02 «російська література» / Т.В. Кушнірова. — Сімферополь, 2005. — 22 с. *Новикова М.А.* Мотивы богатства и бедности как объект перевода [Электронный ресурс] / М. А. Новикова. — Симферополь: Таврический нац. ун-т им. В.И. Вернадского, 2008. — 1 электрон. опт. диск (CD-ROM); 12 см. *Новикова М.А., Лебедь О.Н., Лукинова М.Ю. и др.* Стиль автора и стиль перевода : Учебное пособие / М.А. Новикова, О.Н. Лебедь, М.Ю. Лукинов. — К.: УМК ВО при Минвузе УССР, 1988. — 84 с. *Руденко Н.С.* Екологічна лексика як об'єкт перекладу : теоретичний та методологічний аспекти / Н.С. Руденко // Вісник Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка. — Луганськ, 2011. — Вип.16. — С. 56 – 60. *Burns Robert. Poems / R. Burns.— London : J.M. Dent & Sons Ltd, 1950. — 562 p.*

УДК 811.161.2'373

ВАСЮТЕНКО І.О.

(Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди)

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ТРОПІКИ В ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ МИКОЛИ БАЖАНА: СТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ЕФЕКТУ

У статті розглядається функціональний аспект тропіки в поетичному доробку Миколи Бажана, аналізуються стилістичні, зокрема тропейні засоби створення художнього ефекту.

Ключові слова: поетичне мовлення, тропи, метафора, епітет, порівняння, асоціація, кольороназви.

Васютенко И.А. Функциональный аспект тропики в поэтическом тексте Николая Бажана: создание художественного эффекта. В статье рассматривается функциональный аспект тропики в поэтическом фонде Николая Бажана, анализируются стилистические, в частности, тропейстические средства создания художественного эффекта.

Ключевые слова: поэтическая речь, тропы, метафора, эпитет, сравнение, ассоциация, цветоименование.

Vasyutenko I.O. Functional aspect of tropes in poetical texts of Mikola Bazhan: creating an artistic effect. In the article the functional aspect of expressive means in M. Bazhan's poetical works is described. The stylistic means, namely tropes, are analyzed.

Key words: poetic speech, metaphor, epithet, comparison, association, color name.

Пріоритетним для сучасної лінгвістики є вивчення мовних одиниць у їхньому дискурсивному функціонуванні, що дає змогу глибше виявити здатність слова реалізувати свої прагматичні ресурси в мовленні. Художній текст сьогодні розглядають як дискурсивну практику, у якій мова призначена виконати естетичну функцію, тобто образно відтворити світ крізь призму асоціативного мислення автора.

Поетичне мовлення – це цілий світ, у якому єднаються думка, почуття, мова, реальність (об'єктивна чи уявна), мелодика і т. ін. У поетичному творі для читача, що шукає в ньому саму поезію, важливим є не тільки слово і названий ним предмет чи явище, а й той глибинний зміст, що